

ارزش احساسات

دبالة شماره پیش

همه‌م تر از هر یک از این چند موضوع، موضوع طرز کار است که در آثار هنری ما دیده می‌شود. چه در ادبیات چه در موسیقی و نقاشی این طرز کار نماینده ذوق و احساسات مخصوص هاست که مطابق با آن، در میان باقی مانده‌های ادبیات قدیم، مکتب اصلی هنری ما با مکتب هنری و کلاسیک اروپا خودرا متمایز میدارد. اگر قطعات تغزی و مطالب وصفی را در ادبیات خودمان از نظر بگذرانیم مخصوصاً در دوره‌های اسلامی چیزی نیست که رنگ خیال پرورد وسیع و مبهم خودرا از دست داده باشد.

از طرفی موسیقی و نقاشی از طرفی ادبیات (و بطور بیشتر شعر او موسیقی دانها) ما را با آزار خود بجلوه‌های هرموز و در پرده مانده احساسات خود آشنا می‌کنند. وقتی که قطعه از شعر حافظ را (که از عجیب ترین شعرای روی زمین و اعجوبه خلقت انسانی است) می‌خوانیم یا خوانندگان ما آهنگی را برای ما می‌خوانند، یا باشکال جانورها و موجوداتی خیالی و اساطیری در صفحات نقاشی‌های خودمان نگاه می‌کنیم. خیال ما باشتاد عجیب احساسات ما را بطرف تاریکی‌ها و زوابایای نا معلوم میدکشاند. برخلاف آثاری که ژنی اروپائی بوجود آورده، و در صورتیکه نمی‌خواهد چیزی را با

طرز کار خود بهم و وسیع جلوه دهد، خیال بینده یا شنونده را با خود محدود و مقید ساخته و راهی را که می‌بایست سیر کند برای امعین میدارد.

ریشه‌های این تفاوت اصلی که مولود زمان‌های معین تاریخی زندگانی اقوام قدیم هستند از سنجش آثار هنری خودمان با آثار هنری یونان قدیم بطور محسوس و زیاندار جلوه گر می‌شود. و در هیان اقوام نامی و برومند قدیم ذوق و احساسات متفاوت را از هم جدا می‌کند.

در یونان چون از اول خدایان اساطیری آنها دارای اشکال ظاهری و معین بودند، مثلاً پرومته^(۱) که در کوه‌های قفقاز هقید و عقابی از کبد او تغذیه می‌کرد؛ و هر کول^(۲) وقت عضلات خود را می‌باشد نشان بدهد، او این قلم هنری هم تمثال معین را از آنها بوجود آورد. طرز کار آنها بیهیج ابهامی بر نمی‌خورد. کوچکترین خطی معنی معین داشت. در موسیقی با صدا تعبیر می‌شد. در نقاشی با رنگ.

با این نظر آپولون^(۳) خدای شعر و هنرهای زیبا همیشه بروی پا ایستاده و بر بالای سر حیوانی قرار گرفت. و دیان^(۴) دختر ژوپیتر^(۵) به نگهداری کمان خود، در حالی که گوزنی را در دست دارد، مشغول شد.

در صورتی که برای ها از قدیم ترین گذشته‌های تاریخی عکس بوده، اهورامزدا بر نخت روشنائی خود و فرشتگانش در پیش روی او، صورتهای ظاهری و معین تر از این نمی‌توانستند داشته باشند. و اهریمن، آن جنس بد کار، با اشکل دیده نشدنی خود در دنیا آواره ماند.

از همین رهگذر همه چیز سمبل واقع شد. آهنگهای موسیقی، احساسات شعری، تصویراتی را که نقاش‌های ما (مینیاتور سازها) زمینه برای کار خود قراردادند با ابهام و وسعت ارتباط پیدا کرد.

درواقع آثار هنری ما سمبل برای فهم احساسات و بیان مطالب متمدد و وسیع تری قرار گرفت که می‌توان آنرا در بین آثار هنری دنیا با عنوان مکتب شرقی اسم برد.

این شالوده اساسی ذوق و احساسات ها است که همه چیز و هر تحولی نسبت بحوادث زمانهای مختلف تاریخی روی آن پیداشد. بدون اینکه بواسطه حوادث تاریخی دیگر ماده وجودی آنرا تغییر بدهد.

چیزی که هست برای در یافتن ارزش واقعی این آثار و اشکال مختلف آن نسبت بزمان تاریخی باید دید که این آثار با چه زمانهای تاریخی ارتباط پیدا میکند. آن زمانهای معدهم شده دارای چه خصایصی بوده اند. چطور اساطیر و تصورات مذهبی که بعد ها صورت فلسفی پیدا میکنند در احساسات و ذوق اقوام گذشته اثر کرده اند. و خمیره موسیقی و ادبیات ما از چه راه باین صورت در آمده.

در صورتیکه باین دقت و قع بگذاریم و چنانکه اشاره رفت احساسات و ذوق هنری ما تحلیل و تجزیه علمی پیدا کنند معلوم است که بهم و ارزش واقعی احساسات هنر پیشگان خودمان هیرسیم. بدون اینکه هفت مطالب حیات شناسی (بیولوژی) و فصول بی معنی و پیچیده فلسفه را بگردان بگذاریم. و از نقشجات جغرافیائی کمک بخواهیم.

بعد در نتیجه می بینیم در هدیج جای دنیا آثار هنری و احساسات هفته و تضمین شده در آن عوض نشده اند مگر در دنباله عوض شدن شکل زندگانی های اجتماعی ولی هر وقت که زندگانی اجتماعی قوی شکل خود را عوض کرده است برای فهم مطلب و دریافت میزان صحیح باید دید که در آن قوم پیش از وقت چه مناسباتی بین توده هردم وجود داشته است. این مناسبات چه چیز ها را میتوانسته است در فکر و احساسات آنها عوض کرده باشد.

آیا وسائل زندگی کار، ماشین، آلات هنری (صنعتی) و رویهم رفته وضعیت استحصال از چه قرار دیده می شده است.

انسان در روی زمین حکمران همه چیز است و محاکوم همه چیز. بزرگترین صاحبان سلطه هنر پیشگانند. پیشانی های تابنا کی که در بین آنها احساسات و افکار عجیب بخواب رفته دنیا را روشن میکند. ولی هیچ کدام از اینها دلیل برای نمیشوند که هردم

۹۰
بسافی بتوانند هنر پیشگان را بشناسند و چنانکه باید حق آنها را ادا کنند.

هنر پیشگان سنگ های قیمتی هستند که ارزش آنها در بازار دنیا تغییر میکند.
فقط آنها را با شخصیت و ابتکارشان واضح تر میتوان دید. هریک از این شخصیت ها
هم نتیجه تحولات تاریخی بر اثر تغییر اساس زندگی (کار یا هاشین) هستند که در آثار
آنها سایه و انعکاس خود را باقی میگذارند. شخصیت های با اهمیت تر متولد شده از
تحولات با اهمیت تر اند.

چون این تحولات در آثار هنری اروپا بمناسبتی خیلی زیاد تر بوده است،
و نتیجه آن هنر های زیبای امروز در آن سر زمین است، در آثار هنری اروپائی بطور
کامل تر بفهم این منظور میتوان نزدیک شد. مثلاً تحول و تجدد ادبیات در فرانسه
و سیر تکاملی آن که در قرن نوزدهم بخوبی روشن شد پیش از حوادث سال ۱۷۸۹ و
عوض شدن شرایط و شکل زندگانی عمومی غیرممکن بود. اگر در قرن شانزدهم هوگو^(۱)
پیدا نمیشد معامله احساسات مردم با احساسات او بطوری بود که در ادبیات ما هنر
پیش با شخصیت تازه پیدا شود و در خصوص او قضاوت کنند. ولی همینکه زمان
زاده شد امثال او هم زاده شده و کمتر طرف تحریر لفاظ ها و کسانیکه دست و پای
خود را در میدان زنجیر های کهنه مقید میسازند واقع شدند.

آنها یکه تازانی بودند که مر کوب آنها زمان بود یعنی زمان مناسب آنها را
وجود آورد و اگر جزاً این بود خیلی دور بمنظور میآمد که تابش خود را بنقاط دور دست
دنیا برسانند. و برای بایرون^(۲) پیش از آنکه احساسات دیگران با او هم وزن شود
مقبول بنظر نمی آید که سر ایندگان دیگر را اسیر سلطه و نفوذ احساسات خود ساخته باشد.
این شاعر تازه نفس^۱ که با شخصیت جوان بدوران زندگی درآمده بود مکتب
شعری خود را بمتابه تیری از توکش جدا ساخته و در تمام نقاط اروپا دلهای شوریده
را هدف ساخت.

در موقعیکه فرانسه پا بدوره اقتصاد جدید میگذاشت و ثمرات زندگانی اجتماعی نوتر را درک می کرد لامارتن (۱) فصلی بمنظومه چیله هارولد (۲) باiron اضافه میکرد و در نقاط خیلی دور دست اروپا منظومه زندانی قفقاز (که عشق با دوشیزه چرکسی را بمعیان میگذارد) از چیله هارولد باiron رنگ میگرفت . وینی (۳) با مطالعه آثار والتر اسکوت (۴) که تازه ترجمه آنها در زبان فرانسه پیدا شده بود . داستان تاریخی خود را طرح می کشید . نفوذ و تسلط سلیقه و احساسات تازه بروی کار آمده بطوری باقوت و شدید بود که حق بقسمتی از شرق نزدیک هم سرایت کرد : یکی از شعرای ترک که توفیق فکرت باشد در کتاب (رباب شکسته) طرز بیان و وصف ادبیات جدید را در اشعار خود پیروی نمود .

در همان اوان ، کمی جلوتر با عقب تو ، نویسنده کان دیگر این سرزمین داستانهای ادبی خود را بسبک داستان نویس های دوره جدید نوشتند .

جز اینکه این سیر تکامل ذوقی و عوض شدن احساسات و افکار را در کشورهای مختلف وابسته بشرایط مختلف باید در نظر گرفت . در فرانسه (خیلی دیرتر از انگلستان) بواسطه رشد تاریخی همان کشور بود . در جا های دیگر که هنوز اوضاع اجتماعی خود را عوض نکرده بودند بواسطه فهم مطالب نوتر نویسنده کان مصمم و هویق به عوض کردن طرز کار خود شدند . ذوق برای آنها نتیجه کسب و خبر بود . بدون اینکه مواطن این باشند که محافظه کار ها و متفنین در عالم هنر (که هنر را وسیله پیشرفت های خصوصی قرار میدهند) طرز و اسلوب تازه بروی کار آمده را پیشندند یا نه این روشنائی نافذ می آمد تا بر بالای سر های مثل کچ سرد و خاموش هانده که در اعماق تاریکی مدفون می شدند و بهیاهوی زندگانی خود قانع بودند هوش و استعداد های نهفته را جستجو کند . تابش خود را بدور ترین نقاط آسیا هم برد . ما در ادبیات ژاپن هادوره تازه را که مدت‌ها است از سبکهای کلاسیک تجاوز کرده است پیدا میکنیم . شاعر ناکام

ژاپنی (آکوتاکاوا) طوری از سبک جدید دینائی تقلید کرده است که آثار او تا اندازه
فاقد رنگهای محلی است.

چون این تحولات ثمرة تحولات از جنس دیگر یعنی ناشی از اوضاع اجتماعی
اروپا و اشکال عمومی آن بود آثار هنری در آن سرزمین با سرعت قابل تحسینی مکتب‌ها
و سبکهای گوناگون و نوین از خود نشان داد. همان‌طوری که بازار هنری (ضایع)
اقتصادی رواج پیدا میکرد هنری‌های زیباهم راه رواج خود را بدست آورد. مخصوصاً
قرن نوزدهم یک قرن تابناک از حیث عوض شدن ذوق و احساسات و میل به تکامل و
ترفی هنر بود که شالوده رشد بشر را برای قرن حاضر بیادگار گذاشت.

در همان زمان که بمناسبت اوضاع اجتماعی ها ادبیات دوره اخیرها بازگشته
از روی عجز بطرف سبکهای مختلف قدیم بود. نویسندهان و شعرای اروپا، همین‌طور
نقاش‌ها و هوسیقی‌دان‌ها، مثل تیرهای صیقلی شده رو به آینده تابناکی می‌شناختند.
زولا^(۱) اول کسی بود که از نقشه فکری قدیم تجاوز کرد. درست در همان وقتی که عقل
و تجربه علمی معنی خود را در روی قبرستان رومانتیک (Romantique) بادبیات
میداد و هر روز هنری‌شگان زیر دستی در رشته‌های مختلف هنر پیدا می‌شدند. زولا
در آثار خود به تجربه حوادث و اعمال انسانی پرداخت و نخواست بنای افکار خود را
بروی احساسات و فانتازیا بگذارد. دیگران که می‌خواستند نکته‌های دقیق‌تر را در
طبیعت پیدا کنند اشعار سمبلیست‌را در فرانسه بروی کار آوردند. همین‌طور اکپر -
سیونیزم و امثال آن از طرف دیگر ظهور کرد. و همه اینها مقدمه برای یک تکان
شدیدتر در عالم هنر بود. اگر در فرانسه این تکان صورت نگرفت در ایتالیا صورت با
جلوه خود را نشان داد. زیرا که ایتالیا در این موقع در مرحله دیگر تاریخی زندگی می‌کرد.
در ابتدای قرن حاضر که عقب افتادگی اقتصادی در ایتالیا ماشین و کارخانه را به سرعت
بکار می‌انداخت حالت سرعت و (دینامیکی) این وضعیت می‌باشد در احساسات
هنری‌شگان و هنری‌های زیبای آن سرزمین هم اثر خود را بخشیده باشد.